

321

D E K R E T

z dnia 28 listopada 1945 r.

o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na cele reformy rolnej oraz osadnictwa mogą być przejęte następujące nieruchomości ziemskie niepodpadające pod działanie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13):

1. pozostałe po osobach przesiedlających się do Związku Socjalistycznych Republik Rad;
2. które w związku z wojną lub okupacją zostały przeznaczone na specjalne cele ze zmianą rodzaju użytkowania (poligony, lotniska, załesienie, drogi itp.), jeżeli utrzymanie tego rodzaju użytkowania nie leży w interesie Państwa;
3. wszelkie nieruchomości ziemskie za zgodą właściciela;
4. wszelkie nieruchomości ziemskie, które w toku przeprowadzania reformy rolnej zostały w terminie do dnia 1 sierpnia 1945 r. faktycznie rozparcelowane.

Art. 2. (1) Właścicielom, których nieruchomości ziemskie zostały przejęte w myśl art. 1 pkt 2, 3, 4, przysługuje tytułem ekwiwalentu prawo otrzymania nieruchomości ziemskiej o równej wartości i jakości.

(2) Oszacowanie nieruchomości ziemskich, wymienionych w ust. (1) nastąpi na podstawie instrukcji, którą wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Przejęcie nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 1, nastąpi na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych. Zarządzenie to co do nieruchomości, wymienionych w art. 1 pkt 1 i 2, wydane będzie w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Art. 4. Obciążenia nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 1 pkt 2, 3, 4, ujawnione w księgach hipotecznych (gruntowych), zostają przeniesione z prawem pierwszeństwa hipotecznego na nieruchomości ziemskie, które będą przyznane tytułem ekwiwalentu.

Art. 5. Nieruchomości ziemskie, przejęte w myśl art. 1, przechodzą na własność Skarbu Państwa na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi i będą przydzielone w trybie przewidzianym w dekreście z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13).

Art. 6. Deklaracje właścicieli nieruchomości ziemskich, wymienione w art. 1 pkt 3, nie wymagają formy aktu notarialnego.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Bieniek

322

D E K R E T

z dnia 30 listopada 1945 r.

o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydent Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przemysł gastronomiczny wolno prowadzić dopiero po uzyskaniu koncesji.

Art. 2. Przemysł gastronomiczny obejmuje w szczególności: restauracje, bary, bufety, pasztecziarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, stołówki, jadalnie.

Art. 3. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu określi warunki udzielania koncesji, wla-

dze powołane do ich udzielania oraz tryb postępowania, tudzież przepisy w sprawie rozmieszczenia i prowadzenia przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego.

Przepisy te mogą zobowiązywać osoby trudniące się przemysłem gastronomicznym do składania władzy wyznaczonej przez Ministra Aprowizacji i Handlu cenników do zatwierdzenia.

Art. 4. Osoby, które dotychczas prowadzą przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, obowiązane są w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, przewidzianego

w art. 3, wystąpić do właściwej władzy o udzielenie koncesji.

Art. 5. Prowadzący przemysł gastronomiczny z naruszeniem przepisów niniejszego dekretu lub przepisów rozporządzeń wydanych w jego wykonaniu podlega ukaraniu według przepisów prawa przemysłowego.

Art. 6. Przedsiębiorstwo przemysłu gastronomicznego ulega przymusowemu zamknięciu w wypadkach:

- a) prowadzenia go bez uzyskania koncesji,
- b) niedopełnienia obowiązku przewidzianego w przepisie art. 4,
- c) prawomocnego odmówienia koncesji, żądanej na zasadzie przepisu art. 4.

W przypadkach przewidzianych pod lit. a) i b) przymusowe zamknięcie następuje niezwłocznie,

w przypadku zaś przewidzianym pod lit. c) — z upływem jednego miesiąca od dnia doręczenia prawomocnej decyzji odmownej.

Art. 7. Do przemysłu gastronomicznego stosuje się przepisy prawa przemysłowego, jeżeli dekret niniejszy nie stanowi inaczej.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Apropowizacji i Handlu.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Apropowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

323

DEKRET

z dnia 30 listopada 1945 r.

o zniesieniu Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorialnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U.R.P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyla się rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o Związku Rewizyjnym Samorządu Terytorialnego (Dz. U.R.P. Nr 94, poz. 847).

Art. 2. Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia ureguluje sprawy, związane z likwidacją Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorialnego.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

324

DEKRET

z dnia 30 listopada 1945 r.

o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U.R.P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Językiem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej jest język polski.

W języku państwowym urzędują wszystkie rządowe i samorządowe władze i urzędy administracyjne.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i interesowanym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 31 lipca 1924 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 724),

2) ustawa śląska z dnia 16 lipca 1937 r. o języku państwowym władz i urzędów administracyjnych (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 32),

oraz wszelkie przepisy w zakresie objętym niniejszym dekretem.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka